

acceptaven abandonar la Casa de la Vila, cosa que feren al voltant de les dues de la nit, sense cap desordre.

Cal remarcar que, si bé ni l'alcalde ni la majoria dels partits accepten que s'impliqui l'Ajuntament en qüestions alienes i menys que s'ocupi un edifici que representa la institució principal del poble —que és de tothom i per tant no pot ser manipulat excessivament per ningú i que aquest fet procurarem que no es repeteixi mai més i ho evitarem com sigui, també hem de fer constant que l'actitud dels tancats, pel que fa referència al respecte vers la sala d'actes i les dependències municipals ha estat en tot moment correcta, cosa que ha facilitat l'actitud moderada de l'Ajuntament. Tots plegats preferim i n'estem contents— que la situació hagi acabat bé, s'hagi resolt sense violència de cap tipus i hagi esdefingut pura anècdota.

Al marge d'això, desitjem que el conflicte laboral es solucioni pels seus camins normals i legals —per això existeix una magistratura— i, majoritàriament, lamentem altres actuacions com poden ser manifestacions reiterades, accions de força, etc., que en definitiva no han arreglat els problemes i sí, en canvi, al nostre judici, han posat de manifest de quina manera eren manipulats els treballadors en alguns casos i com es deteriora fàcilment la imatge d'un sector industrial i d'un poble. En aquest sentit, fem una crida a la responsabilitat de tots els implicats.

Joan DOMENECH MONER
ALCALDE

(A aquesta nota de l'alcalde, llegida en el transcurs del Ple del passat dia 12 s'hi adheriren explícitament, a més dels regidors de C i U, els d'ERC i els Centristes).

“AMICS DE LA CULTURA”

LA POLITICA INTERNACIONAL A DEBAT

● “Amics de la Cultura” organitza pel divendres 5 de desembre, a dos quart de deu, a la Casa de la Cultura, una conferència debat sobre la situació internacional i més concretament sobre la Conferència de Seguretat que té lloc a Madrid.

L'orador serà el professor Jesús Maria Rodés, catedràtic a la Universitat Autònoma de Barcelona, que no fa gaire va ésser invitat pel govern de la Índia, a participar a la conferència de Seguretat a l'Àsia.

L'A.P.A.C pensa que és important que els grans problemes internacionals i entre ells el de la pau i la guerra, siguin objecte de debat a Lloret, com ho són també els altres problemes que ens afecten més directament.

Lloret de Mar
Servei d'Arxiu Municipal

R.

EL MUSEU DE LLORET

● Fa temps que es parla de la necessitat del Museu de Lloret. Hem anat veient com, una darrera l'altra, han anat essent enderrocades les velles cases de la nostra vila, moltes de les quals atrescraven, en poca o molta quantitat, detalls del passat i testimonis de les generacions anteriors. Aquests vestigis, considerats isoladament, passen desapercebuts i hom no hi dona importància. Però recollits pacientment, classificats, ordenats, són evocadors i il·lustratius. Ens parlen de l'ahir i ens l'ajuden a entendre una simple reixa, un picaportes, un pescapous, una ceràmica, unes rejoles fetes a mà, una llinda amb inscripcions, un gravat, un mapa, un sextant perdut en unes golfes,.....

...Que ningú pensi que un Museu ha de ser només un recull de coses valuoses, és a dir, de coses que materialment i en sí mateixes, valguin molts diners. No. Un Museu pot ser un recull d'objectes corrents, dels que feia servir el taper, o el pescador, o el mariner d'altura. El valor, la importància, venen de la seva capacitat didàctica i formativa. Un Museu és un mitjà per arribar a l'essència d'un poble. Per això és també un atractiu turístic. Però no penséssim pas, tampoc, que un museu és un magatzem de trastos vells, més o menys ben amuntegats, sinó que és una institució dinàmica, que a més d'un fons permanent, pot presentar, en determinades ocasions, exposicions monogràfiques, o pot donar lloc a cicles de projeccions i conferències relacionades amb els materials, a publicacions, etc. Ben entés que això no s'aconsegueix de cop i volta i que posar en òrbita aquestes idees costa temps i vol paciència. S'ha de començar per recollir de casa en casa el material, repartir-lo en seccions i jugar amb les possibilitats del local que l'ha d'acollir i això vol dir que hi hauren reiterats canvis fins arribar a una relativa estabilitat.

El Museu de Lloret, ha de ser, d'altra banda, una obra de tots. Es evident que hi ha un fons municipal inicial, acrescut amb els reztes ceràmics procedents de les excavacions del Puig de Castellet i de Montbarbat, així com del castell medieval de Sant Joan (de Fenals). Però hi ha d'haver —ja hi ha— una bona part de material fruit de donacions o de dipòsits d'aquells lloretencs que s'honoren recordant les seves famílies, els sens avatpassats i ens en volen fer partícips. Estem segurs que en la majoria de les cases lloretenques encara hi ha quelcom que pot fer augmentar el fons del Museu Municipal. Cal pensar-ho i ser generós. Són coses que potser passen desapercebudes o que tretes d'un context adient no ressalten com en un lloc on el propi conjunt les enmarqui i en tregui partit. Des d'aquí faríem una crida als lloretencs que tenen records d'americanos, de mariners, d'artesans. No s'han pas de desprendre de tot. Però una cosa d'uns, una cosa d'altres, ajudarà a perfilar aquesta nova institució. Cal remarcar en aquest aspecte, que el material pot ser facilitat en forma de donació o en forma de dipòsit. Aquest darrer cas possibilita que en tot moment el propietari de l'objecte el pot recuperar sempre que ho consideri oportú. Ens atreviríem a dir que, fins i tot, és una garantia perquè no hi hagi cap Ajuntament que defaci i es poleixi la col·lecció.

L'Ajuntament té ja uns formularis

fets per a donacions o per a dipòsits, que són signats ben molt grans. Malgrat tot, els qui estem ficats més en aquest camp, intuïm que ben aviat quedarà l'esplai desbordat. Per això també recordem que l'Ajuntament té pensat en un futur no gaire llunyà mirar d'adquirir una casa “d'americanos” i destinar-la a museu d'aquesta època naviliera i colonial. Pensem amb exemples d'altres viles com Sitges, per dir-ne una, i reflexionem sobre la rendibilitat que un museu pot tenir a Lloret, amb la qualitat de visitants que venen a la vila, a més de la divulgació que pot representar per a les nostres coses.

El Museu ha de tenir diverses seccions: arqueològica, documental, de l'època dels mariners i els “americanos”, artística, popular.....Al començament, serà una mica difícil separar clarament aquestes seccions precisament pel fet d'anar rebent isoladament cada objecte i de no poder preveure matemàticament la distribució de l'esplai disponible. Pensem que tot això s'anirà polint.

A la secció arqueològica hi tindrem mapes i plànols dels jaciments i de les excavacions. Materials trobats ja sigui en superfície, ja sigui en els treballs d'excavació i fins i tot en el fons del mar, a sota aigua. (L'arqueologia submarina també és important). Finestrals i pedres de les cases velles. (Recomanaríem els qui n'enderroquen que es possessin en contacte amb nosaltres. Segur que sempre arribarem a un acord). Fotografies dels diversos monuments.

A la secció documental hi podrem veure algun pergami, llibres antics, fotografies del vell Lloret, publicacions antigues, records de les institucions i entitats que han existit.....

A la secció naval i del temps dels “americanos” podem posar-hi cartes de navegar, quadres de vaixells i senyals, aparells, retrats de capitans i mariners, dibuixos, canons, reproduccions, vestits, mobles, objectes suntuaris, escrits,.....

Una secció importantíssima pot ser la d'arts populars. La història d'un poble no la fan solament els seus fills destacats. La fa tota la col·lectivitat. En aquest aspecte té un notable valor un ormeig de pescador, uns nusos de corda, unes barques miniatura, uns instruments per a treballar al suro, peces de terrisser, records de l'agricultura passada (els “catúfols” d'una sínia, un rellotge de sol d'una masia,.....), les puntes i un coixí d'una puntaire d'abans.....

Una secció artística —que de moment potser no hi cabrà— pot acollir pintura i escultura, vestits i records d'artistes.....

Podria haver-hi una secció religiosa: imatges, pintures, casulles antigües.....

Una mica de tot això és el Museu de Lloret en aquest moment. Amb l'ajuda de tots aquesta institució que neix pot ser prestigiada i ésser un atractiu més del nostre poble per a propis i forasters.

Joan Doménech i Moner

